

слова ны Боже.” Меланктонова-та молитва е била най-къса-та и, наистинж, най-съдържателна-та и най-дълбокозначуща-та отъ всички-тѣ: *Benedictus benedicat* — “*Благословеный да благослови;*” и тази лаконическа молитвица и до сега често ся употребява отъ ученицы-тѣ въ много гымназиі. Малкы и исчезающы спомени! но достатъчни да ни напомнятъ че глухы-тѣ и гнѣющы стаи на Виттембергъ сж ся оживявали еднѣжъ и отъ невинны шагы както и отъ прѣспирни и молитвж.

Но какъвто и да былъ разговоръ-тъ на трапезж-тж, вечерь-та ся сключвала съ домашно богомоліе; и, ако и да нѣмамы много нѣщо останжло което да ни напомня много семейственны разговори, ный имамы обилно прѣживѣлы памятницы на домашны-тѣ имѣ молитвы. Още ся пѣятъ священны-тѣ пѣсни, които Лутерь съчинилъ и пѣялъ; и пѣснь-та *Безопасна Твърдыня е Богъ нашъ* възбужда още по-голѣмъ интересъ, когато си въобразимъ че ся пѣе съ кжнтливы гласове у “Д-ръ Померовы” или въ пріемнж-тж стаж на Лутера. Още отъ ранны години, Бугенхагенъ е обичалъ музикж-тж; и общій-тъ вкусъ на двама-та ты свързало още по-тѣсно. На вечерны-тѣ имѣ събранія е при-